

Брюксел, 18.11.2020 г.
COM(2020) 739 final

2020/0329 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно минималното ниво на обучение на морските лица (кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на правото на Съюза с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданите, на които по този начин осигурява широки възможности да упражняват предоставените им специфични права.

Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменяни неколнократно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на правото.

2. На 1 април 1987 г. Комисията реши¹ да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на разпоредбите, службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.

3. Заклученията на Председателството на Европейския съвет в Единбург от декември 1992 г. потвърдиха това², като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния процес за приемане на актове на Съюза.

Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица³. Новата директива ще замени различните актове, които са инкорпорирани в нея⁴; тя запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.

---

¹ COM(87) 868 PV.

² Виж приложение 3 от част А на посочените заключения.

³ Включено в законодателната програма за 2020 г.

⁴ Виж приложение IV, част А към настоящото предложение.

5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на 24 официални езици, на Директива 2008/106/ЕО и изменящите я актове, с помощта на информационна система от Службата за публикации на Европейския съюз. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение V към кодифицираната директива.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно минималното ниво на обучение на морските лица (кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член ~~100~~ 100, параграф 2 ~~от~~ от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁵,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁶,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓ 2008/106/ЕО съображение 1
(адаптиран)

- (1) Директива ~~2008/106/ЕО~~ на Европейския парламент и на Съвета⁷ е била неколkokратно и съществено изменяна⁸. С оглед постигане на яснота ~~и~~ и рационалност, посочената директива следва да бъде кодифицирана ~~и~~.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 1

- (2) С цел да се поддържа и с цел да се подобрява високото равнище на морска безопасност и да се предотвратява замърсяването в морето е от съществено значение да се поддържа и, по възможност, да се подобрява нивото на познанията и уменията на морските лица на Съюза чрез развиване на морското обучение и освидетелстване в съответствие с международните правила и техническия прогрес, както и да се предприемат допълнителни мерки за

---

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁷ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

⁸ Вж. приложение IV, част А.

подобряване на наличните на европейско равнище умения в областта на морското дело.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 2 (адаптиран)

- ~~(3)~~ Обучението и освидетелстването на морските лица се урежда на международно равнище от Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. (наричана по-нататък „Конвенцията STCW“) ☒ на Международната морска организация (ММО) ☒, която бе значително преработена ☒ на Конференцията на страните по Конвенцията STCW, проведена в Манила ☒ през 2010 г. ☒ („измененията от Манила“). ☒ През 2015 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW ☒ и ☒ през 2016 г.
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 3 (адаптиран)

- ~~(4)~~ Конвенцията STCW е въведена в правото на Съюза с ☒ настоящата ☒ Директива. Всички държави членки са подписали Конвенцията STCW, поради което хармонизираното изпълнение на международните им задължения се постига чрез привеждане на правилата на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица в съответствие с Конвенцията STCW.
-

↓ 2012/35/ЕС съображение 13

- (5) Корабоплаването на Съюза разполага с високо качество на морските познания и опит, което допринася за засилване на неговата конкурентоспособност. Качеството на обучението на морските лица е важно за конкурентоспособността на този сектор и за привличането на европейските граждани, по-специално на младите хора, към морските професии.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 8

- (6) Държавите членки може да установят норми, по-строги от минималните норми, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 9

- (7) Правилата на Конвенцията STCW, които са приложени към настоящата директива, следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (Кодекса STCW). Част Б от Кодекса STCW съдържа препоръчителни ръководства, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да осигурят пълното действие на Конвенцията по еднообразен начин.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 5

- (8) Една от целите на общата транспортна политика в областта на морския транспорт е да улесни движението на морските лица в рамките на Съюза. Това движение допринася, наред с другото, за това секторът на морския транспорт в Съюза да стане привлекателен за бъдещите поколения, за да се избегнат ситуации, в които европейският морски отрасъл изпитва недостиг на квалифициран персонал с подходящата комбинация от умения и компетентности. Взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, е от съществено значение за улесняване на свободното движение на морските лица. Предвид правото на добра администрация решенията на държавите членки по отношение на приемането на свидетелства за професионална компетентност, издадени на морски лица от други държави членки, за целите на издаване на национални свидетелства за правоспособност следва да се основават на съображения, които могат да бъдат удостоверени от съответното морско лице.

↓ 2012/35/ЕС съображение 5
(адаптиран)

- (9) Обучението на морските лица следва да включва подходящо теоретично и практическо обучение, за да се гарантира, че морските лица са квалифицирани да спазват нормите за сигурност и безопасност и са способни да предприемат ответни действия при опасност и в извънредни ситуации.

↓ 2008/106/ЕО съображение 11
(адаптиран)

- (10) Държавите членки следва да приемат и прилагат конкретни мерки за предотвратяване и санкциониране на практиките на измама, свързани със свидетелства за правоспособност ☒ и свидетелства за професионална компетентност ☐, както и да полагат усилия в рамките на ММО за постигане на строги и изпълними споразумения за борбата с подобни практики по целия свят.

↓ 2012/35/ЕС съображение 6

- (11) Нормите за качество и системите за управление на качеството следва да бъдат разработени и приложени, като се вземе предвид, където е приложимо, препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г.⁹ и съответните мерки, приети от държавите членки.

---

⁹ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение (ОВ С 155, 8.7.2009 г., стр. 1).

↓ 2008/106/ЕО съображение 10

- (12) За да се подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването на морето, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се предвидят разпоредби относно минималните периоди на почивка на вахтения персонал. Тези разпоредби следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвет¹⁰.
-

↓ 2012/35/ЕС съображение 7
(адаптиран)

- ~~(13)~~ Европейските социални партньори постигнаха споразумение относно минималното време за почивка, приложимо за морските лица, и Директива 1999/63/ЕО беше приета с оглед на изпълнението на посоченото споразумение. Същата директива дава възможност също така да се разрешат изключения по отношение на минималното време за почивка на морските лица. Възможността обаче за разрешаване на изключения следва да бъде ограничена по отношение на максималната им продължителност, честота и обхват. Измененията от Манила имаха за цел, наред с други въпроси, да определят обективни граници на изключенията за минимално изискуемите часове за почивка на вахтения персонал и морските лица, на които са възложени задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, с оглед да бъде избегната умората. ☒ Поради това настоящата директива следва да отрази ☒ измененията от Манила по начин, който гарантира съответствие с Директива 1999/63/ЕО.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 12
(адаптиран)

- (14) За да се подобри морската безопасност и за да се предотвратят загубите на човешки живот и замърсяването на морето, следва да се ☒ осигури ☒ комуникацията между членовете на екипажите на корабите, плаващи във водите на ☒ Съюза ☒.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 13

- (15) Персоналът на пътнически кораби, определен да помага на пътниците в извънредни ситуации, следва да може да осъществява комуникация с пътниците.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 14

- (16) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари, следва да са способни да действат ефективно за предотвратяване на произшествия и при извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, членовете на командния състав и

---

¹⁰ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) (ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33).

членовете на редовия състав да се установи подходяща връзка за комуникация, която да отговаря на изискванията на настоящата директива.

↓ 2008/106/ЕО съображение 15
(адаптиран)

- (17) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на морските лица, които притежават свидетелства, издадени от трети държави, и които служат на борда на кораби на ☒ Съюза ☒, съответства на нивото, което се изисква съгласно Конвенцията STCW. Настоящата директива следва да установи процедурите и общите критерии за признаване от държавите членки на свидетелства ☒ на морски лица ☒, издадени от трети държави въз основа на изискванията за обучение и освидетелстване, така както са договорени в рамките на Конвенцията STCW.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 16

- (18) В интерес на морската безопасност държавите членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение, само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ММО (КМБ) е установил, че са прилагали и продължават да прилагат изцяло нормите, установени от Конвенцията. Докато КМБ успее да осъществи тази проверка, е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 6 (адаптиран)

- (19) ☒ Настоящата ☒ директива предвижда също така централизирана система за признаване на свидетелства за морски лица, издадени от трети държави. С цел по-ефикасно използване на наличните човешки и финансови ресурси, процедурата за признаване на трети държави следва да се основава на анализ на потребността от признаване, като включва, но не се ограничава до посочване на очаквания брой капитани, лица от командния състав и радиооператори от съответната трета държава, които е вероятно да служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки. Този анализ следва да бъде представен за разглеждане от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (COSS).
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 8

- (20) За да се гарантира правото на достоен труд на всички морски лица и да се ограничат нарушенията на конкуренцията на вътрешния пазар, при бъдещо признаване на трети държави следва да се взема предвид дали тези трети държави са ратифицирали Морската трудова конвенция от 2006 г.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 9 (адаптиран)

- (21) За да се ☒ осигури ☒ ефикасността на централизираната система за признаване ☒ свидетелствата на морските лица, издадени от ☒ трети държави, повторна оценка на третите държави, които осигуряват малък брой морски лица на кораби, плаващи под знамето на държави членки, следва да се извършва през интервали ☒ от ☒ десет години. Този по-дълъг срок за повторна оценка на системата на такива трети държави обаче следва да се съчетае с приоритетни критерии, които са съобразени с опасения, свързани с безопасността, и за целите на които необходимостта от ефикасност се балансира от ефективен предпазен механизъм в случай на влошаване на качеството на предоставяното от съответната трета държава обучение за морски лица.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 17

- (22) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските училища, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се установят критерии за такава проверка.
-

↓ 2008/106/ЕО съображение 19

- (23) Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹¹, следва да подпомага Комисията при проверките във връзка със спазването от държавите членки на изискванията, предвидени в настоящата директива.
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 10 (адаптиран)

- (24) На равнището на Съюза е налична информация относно наетите морски лица от трети държави благодарение на съобщаваната от държавите членки относима информация, съхранявана в техните национални регистри на издадените свидетелства и потвърждения. Тази информация следва да се използва за статистически цели и за целите на определяне на политиката, и по-специално за подобряване на ефикасността на централизираната система за признаване на ☒ свидетелства на морски лица, издадени от ☒ трети държави. Въз основа на съобщената от държавите членки информация следва да се преразглежда признаването на трети държави, които не са осигурявали морски лица за кораби, плаващи под знамето на държави членки, в продължение на най-малко осем години. Процесът на преразглеждане следва да обхваща възможността за запазване или оттегляне на признаването на съответната трета държава. Освен това съобщената от държавите членки информация следва да се използва и за подкреждане по приоритет на повторните оценки на признатите трети държави.

---

¹¹ Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

↓ 2008/106/ЕО съображение 20
(адаптиран)

- (25) От държавите членки, в качеството им на административни органи в пристанищата, се изисква да подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването във водите на ☒ Съюза ☐, като извършват приоритетно проверки на корабите, които плават под знамето на трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, като по този начин гарантират, че корабите, които плават под знамето на трета държава, не се ползват от по-благоприятно третиране.
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 13 (адаптиран)

- (26) Разпоредбите относно признаването на професионалните квалификации, предвидени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹², не ☒ се прилагаха ☐ по отношение на признаването на свидетелствата за морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО. Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹³ уреждаше взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки. След измененията от 2010 г. на Конвенцията STCW обаче определенията за свидетелства за морски лица, посочени в Директива 2005/45/ЕО, вече не са актуални. Поради това схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, следва да ☒ бъде регламентирана ☐, за да бъдат отразени измененията на международно равнище. Освен това медицинските свидетелства за морски лица, издадени по пълномощие от държавите членки, също следва да бъдат включени в схемата за взаимно признаване. За да няма двусмислие и риск от несъгласуваност между Директива 2005/45/ЕО и ☒ настоящата директива ☐, взаимното признаване на свидетелства за морски лица следва да се урежда само от ☒ настоящата ☐ директива. Освен това, с цел намаляване на административната тежест за държавите членки след приемането на съответните изменения на Конвенцията STCW следва да се въведе електронна система за представяне на квалификациите на морските лица.
-

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 14 (адаптиран)

- (27) Цифровизацията на данните е неотменна част от техническия прогрес в областта на събирането и съобщаването на данни, като има за цел намаляването на разходите и ефективното използване на човешките ресурси. Комисията следва да обмисли мерки за повишаване на ефективността на държавния пристанищен контрол, включително, *inter alia*, оценка на осъществимостта и добавената стойност на създаването и управлението на централна база данни за свидетелствата за морските лица, която да е свързана с базата данни за

---

¹² Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

¹³ Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

проверките по член 24 от Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁴ и към която да са свързани всички държави членки. Тази централна база данни следва да съдържа цялата информация, посочена в приложение III към ☒ настоящата ☒ Директива относно свидетелствата за професионална компетентност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелства за професионална компетентност, издадени в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 11 (адаптиран)

- (28) За да се съобразят промените на международно равнище и да се гарантира своевременното адаптиране на правилата на Съюза спрямо тях, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на включване на измененията в Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW чрез актуализиране на техническите изисквания относно обучението и освидетелстването на морските лица и чрез привеждане в съответствие на всички приложими разпоредби на ☒ настоящата ☒ директива във връзка с електронните свидетелства за морски лица. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹⁵. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

↓ (ЕС) 2019/1159
съображение 12 (адаптиран)

- (29) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на разпоредбите на настоящата директива относно признаването на трети държави, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶.

↓ 2012/35/ЕС съображение 21

- (30) Доколкото целта на настоящата директива, а именно хармонизирането на действащите правила на Съюза относно обучението и освидетелстването на

¹⁴ Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57).

¹⁵ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

¹⁶ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

морските лица, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

↓ 2008/106/ЕО съображение 26

- (31) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Определения

За целите на настоящата директива ☒ се прилагат следните определения ☒:

- 1) „капитан“ означава лице, което командва кораб;
- 2) „лице от командния състав“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби или, когато няма такова назначение — съгласно колективен договор или обичайна практика;
- 3) „помощник-капитан“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;
- 4) „старши помощник-капитан“ означава лицето от командния състав, непосредствено следващо по длъжност капитана, на което се възлага командването на кораба в случай на неспособност на капитана;
- 5) „механик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;
- 6) „главен механик“ означава старшия механик, който отговаря за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба;
- 7) „втори механик“ означава механик, следващ по длъжност главния механик, който носи отговорността за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба в случай на неспособност на главния механик;
- 8) „стажант-механик“ означава лице, което преминава обучение за механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби;

- 9) „радиооператор“ означава лице, притежаващо надлежно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията;
- 10) „лице от редовия състав“ означава член на екипажа на кораба, който не е капитан или лице от командния състав;
- 11) „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително по вътрешни водни пътища или защитени морски води, или разположени в близко съседство със защитени морски води или с райони, в които действат пристанищните правила;
- 12) „кораб, плаващ под знамето на държава членка“ означава кораб, регистриран в държава членка и плаващ под знамето на държава членка в съответствие с нейното законодателство; корабите, които не отговарят на това определение, се смятат за кораби, плаващи под знамето на трета държава;
- 13) „крайбрежно плаване“ означава плаване край бреговете на държава членка, така както е определено от тази държава членка;
- 14) „пропулсивна мощност“ означава общата максимална продължителна мощност на цялата главна пропулсивна уредба на кораба, изразена в киловати и посочена в свидетелството за регистрация на кораба или в ☒ какъвто и да е ☒ друг официален документ;
- 15) „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и нефтопродукти в насипно състояние;
- 16) „танкер химикаловоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на течни продукти, изброени в глава 17 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи опасни химически вещества и продукти в наливно състояние, в неговата актуализирана версия;
- 17) „танкер газовоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на втечнени газове или други продукти, изброени в глава 19 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи втечнени газове наливно, в неговата актуализирана версия;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 1, буква а)
(адаптиран)

- 18) „правилник за радиосъобщенията“ означава правилникът за радиосъобщенията, приложен или считан за приложен към международната конвенция за телекомуникациите, така както е изменена;
- 19) „пътнически кораб“ означава кораб, както е определен ☒ от Международната морска организация (ММО) ☒ в Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74), така както е изменена;

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

- 20) „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;

- 21) „Конвенция STCW“ означава ☒ Международната ☒ конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г., на ММО, както се прилага към съответните въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 от Конвенцията и включително, според случая, приложимите разпоредби на Кодекса STCW, като всички те се прилагат в техните актуализирани версии;
- 22) „задължения по радиослужба“ включва, в зависимост от случая, радиовахта, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с Правилника за радиосъобщенията, SOLAS 74 и, по преценка на всяка държава членка, съответните препоръки на ММО в техните актуализирани версии;
- 23) „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с товарни помещения или помещения от специална категория, както са определени в SOLAS 74 в нейната актуализирана версия;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 1, буква б)
(адаптиран)

- 24) „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта, както е приет с Резолюция 2 на Конференцията от 1995 г. ☒ от страните по Конвенция STCW ☒, в най-новата ѝ версия;

↓ 2008/106/ЕО

- 25) „функция“ означава съвкупност от задължения и отговорности, така както са уточнени в Кодекса STCW, необходими за експлоатация на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;
- 26) „компания“ означава корабособственика или всяка друга организация или лице, като корабен оператор или беърбоут чартър, на което корабособственикът е поверил отговорността за експлоатация на кораба и което при приемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, произтичащи за компанията от настоящата директива;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 1, буква г)

- 27). „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването или подновяването на свидетелство за правоспособност, свидетелство за професионална компетентност или свидетелство за друга квалификация;

↓ 2008/106/ЕО

- 28) „одобрен“ означава одобрен от държава членка в съответствие с настоящата директива;
- 29) „трета държава“ означава държава, която не е държава членка;
- 30) „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди с продължителност, по-малка от един месец;

- 31) „радиооператор за СМСББ“ означава лице, квалифицирано в съответствие с глава IV от приложение I;
- 32) „Кодексът ISPS“ означава Международният кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения, приет на 12 декември 2002 г. с Резолюция 2 на Конференцията на договарящите се правителства по SOLAS 74, в най-новата ѝ версия;
- 33) „офицер по сигурността на кораба“ означава лицето на борда на кораба, отговорно пред капитана, назначено от компанията като отговорно по сигурността на кораба, включително изпълнението и поддръжката на плана за сигурността на кораба и на връзката със служителя по сигурността на компанията и със служителите по сигурността на пристанищните съоръжения;
- 34) „задълженията, свързани със сигурността“ включват всички задачи и задължения на борда на корабите, както са определени в глава XI/2 от SOLAS 74, така както е изменена и в Кодекса ISPS;
- 35) „свидетелство за правоспособност“ означава свидетелство, издадено и потвърдено за капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите в съответствие с глави II, III, IV ☒ , V ☒ или VII от приложение I, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочени в свидетелството;
- 36) „свидетелство за професионална компетентност“ означава свидетелство, различно от свидетелството за правоспособност, издадено на морско лице, в което се посочва, че са изпълнени съответните изисквания за обучение, компетенции или плавателен стаж, предвидени в настоящата директива;
- 37) „удостоверение“ означават документ, различен от свидетелството за правоспособност или от свидетелство за професионална компетентност, използван, за да се установи, че са изпълнени съответните изисквания в настоящата директива;
- 38) „електромеханик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 39) „палубен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава II;
- 40) „машинен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 41) „електротехник“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;

- 42) „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която морските лица искат да бъдат приети или признати техните свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност или удостоверения;

- 43) „Кодекс IGF“ означава Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура, съгласно определението в правило II-1/2.29 от SOLAS 74;
- 44) „полярен кодекс“ означава Международният кодекс за кораби, плаващи в полярни води, съгласно определението в правило XIV/1.1 от SOLAS 74;
- 45) „полярни води“ означава арктически води и/или антарктическото пространство съгласно определенията в правила XIV/1.2, XIV/1.3 и XIV/1.4 от SOLAS 74.

↓ 2008/106/EO

Член 2

Приложно поле

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 2,
буква а)

1. Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава членка, с изключение на:

↓ 2008/106/EO

- а) военни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или експлоатирани от държава членка и чиято дейност е изключително за правителствени нетърговски цели;
- б) риболовни кораби;
- в) яхтите за спорт и развлечение, които не осъществяват търговска дейност;
- г) кораби от дърво с примитивна конструкция.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 2,
буква б)

2. Член 6 се прилага за морските лица, които притежават свидетелство, издадено от държава членка, независимо от тяхното гражданство.

↓ 2008/106/EO

Член 3

Обучение и освидетелстване

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 2

1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораби, посочени в член 2, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I

към настоящата директива, и притежават свидетелства, така както са определени в член 1, точки 35 и 36, и/или удостоверение съгласно определението в член 1, точка 37.

↓ 2008/106/EO

2. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че членовете на екипажа, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с правило III/10.4 от SOLAS 74, са обучени и освидетелствани в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

↓ 2008/106/EO

Член 4

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 4, буква а)

Свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност и потвърждения

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 4, буква б)

1. Държавите членки следят свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията по настоящия член.

↓ 2008/106/EO

2. Свидетелствата на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите се потвърждават от държавите членки в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 4, буква в)

3. Свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават в съответствие с правило I/2, параграф 3 от приложението към Конвенцията STCW.

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 4, буква г)

4. Свидетелствата за правоспособност се издават само от държавите членки след проверка на достоверността и валидността на всички необходими удостоверения и в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.

↓ 2008/106/EO

5. По отношение на радиооператорите държавите членки могат:

- а) да включат допълнителни знания, изисквани от съответните правила, в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Правилника за радиосъобщенията; или

- б) да издадат отделно свидетелство, посочващо, че притежателят му има допълнителните знания, изисквани от съответните правила.

6. По преценка на държавата членка потвържденията могат да бъдат включени в образца на издаваните свидетелства, както е предвидено в раздел A-I/2 от Кодекса STCW. Ако потвържденията са включени, използваният образец съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 1. Ако потвържденията са издадени по друг начин, използваният образец на потвържденията съответства на този, предвиден в параграф 2 от посочения раздел. Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от Конвенцията STCW.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 4, буква д)

Потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелства за правоспособност, и потвърждения, удостоверяващи свидетелство за професионална компетентност, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, се издават само ако са изпълнени всички изисквания на Конвенцията STCW и на настоящата директива.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 4, буква е)
(адаптиран)

7. Държава членка, която признава свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2 от настоящата директива, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването му само след като се увери в истинността и валидността на свидетелството. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

8. Потвържденията, посочени в параграфи 6 и 7:

- а) могат да бъдат издавани като отделни документи;
- б) се издават само от държави членки;
- в) всички имат уникален номер, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство за правоспособност, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство за правоспособност, при условие че този номер е уникален;
- г) престават да са валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW, изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.

↓ 2008/106/EO

9. Длъжността, на която притежателят на свидетелство има право да служи на борда, се посочва върху образца на потвърждението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на съответната държава членка относно надеждното комплектуване на кораба с екипаж.

10. Държавите членки може да използват образец, различен от този, който е даден в раздел A-I/2 от Кодекса STCW, при условие че използваният образец съдържа най-малкото изискваната информация, изписана с латински букви и арабски цифри, като се вземат предвид вариантите, разрешени съгласно раздел A-I/2.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 3,
буква а)

11. При спазване на член 20, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, се съхранява на борда на кораба, на който служи неговият притежател, на хартиен носител или в цифров формат, като неговата истинност и валидност могат да бъдат проверени в рамките на процедурата по параграф 13, буква б) от настоящия член.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 4,
буква ж) (адаптиран)

12. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:

- а) своята самоличност;
- б) че са на възраст, не по-малка от предвидената в правилата, изброени в приложение I, приложими за исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
- в) че отговарят на нормите за здравословна годност, посочени в раздел A-I/9 от Кодекса STCW;
- г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
- д) че отговарят на нормите за правоспособност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството за правоспособност.

Настоящият параграф не се прилага за признаването на потвърждения съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW.

13. Всяка държава членка се задължава:

- а) да поддържа един или повече регистри за всички свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени, които са с изтекъл срок на действие или които са с продължена валидност, със спряно действие, отнети

или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегировани разрешения;

- б) да предоставя информация за статуса на свидетелствата за правоспособност, потвържденията и привилегированите разрешения на другите държави членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата за правоспособност и/или на свидетелствата, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, представени им от морските лица с оглед получаване на признаване съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW или с цел получаване на работа на борда на кораб.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 3,
буква б)

14. На Комисията се предоставя правомощието при влизането в сила на съответните изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW във връзка с електронните свидетелства за морски лица да приеме делегирани актове в съответствие с член 30, за да измени настоящата директива, като приведе в съответствие нейните приложими разпоредби с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW с цел цифровизиране на свидетелствата за морски лица и потвържденията.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 4

Член 5

Предоставяне на информация на Комисията

За целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използване само от държавите членки и Комисията за определянето на политиката и за статистически цели държавите членки ежегодно предоставят на Комисията информацията, посочена в приложение III към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност. Те могат също така да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, като например информацията, посочена в приложение III към настоящата директива.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 5

Член 6

Взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки

1. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема свидетелствата за професионална компетентност и удостоверенията, издавани от или по пълномощие на друга държава членка, на хартиен носител или в цифров формат.

2. Всяка държава членка признава свидетелствата за правоспособност, издавани от друга държава членка, или свидетелствата за професионална компетентност, издавани от друга държава членка на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I към настоящата директива, като потвърждава тези свидетелства, с което удостоверява признаването им. Потвърждението, удостоверяващо признаването, се ограничава до длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, посочени в съответните свидетелства. Потвърждението се издава само ако са били спазени всички изисквания на Конвенцията STCW, в съответствие с правило I/2, параграф 7 от Конвенцията STCW. Използва се образец на потвърждение съответстващ на образца, съдържащ се в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

3. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема медицинските свидетелства, издадени по пълномощие на друга държава членка в съответствие с член 12.

4. Приемашите държави членки гарантират, че решенията по параграфи 1, 2 и 3 се приемат в разумен срок. Приемашите държави членки гарантират на морските лица и правото на обжалване на отказа за потвърждаване или приемане на валидно свидетелство или на липсата на отговор в съответствие с националното законодателство и процедури и гарантират, че морските лица получават информация и помощ във връзка с такова обжалване в съответствие с действащото национално законодателство и процедури.

5. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, компетентните органи на приемащата държава членка могат да наложат допълнителни ограничения по отношение на длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, свързани с крайбрежните плавания, посочени в член 8, или на алтернативните свидетелства, издадени съгласно правило VII/1 от приложение I.

6. Без да се засяга параграф 2, при необходимост приемащата държава членка може да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, за срок, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което друга държава членка е издала и потвърдила, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата приемаща държава членка.

Осигурява се предоставянето при поискване на документ, доказващ че е било подадено искане за потвърждение до компетентните органи.

7. Приемашата държава членка гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за упражняване на функции на управленско ниво, имат подходящи знания за морското законодателство на тази държава членка, от значение за функциите, които им се разрешава да изпълняват.

↓ 2008/106/EO

Член 7

Изисквания във връзка с обучението

Обучението, което се изисква съгласно член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретичните знания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителни средства и

противопожарно оборудване, и която е била одобрена от компетентния орган или институция, посочени от всяка държава членка.

Член 8

Ръководни принципи за крайбрежното плаване

1. Когато дават определение на крайбрежно плаване, държавите членки не налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такова плаване, изисквания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под тяхното собствено знаме. Държавите членки в никакъв случай не налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, изисквания, по-строги от изискванията съгласно настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 6, буква а)

2. За кораби, на които е разрешено да се ползват от разпоредбите на Конвенцията STCW относно крайбрежното плаване, включващо плаване край бреговете на други държави членки или на други страни по Конвенцията STCW в границите на тяхното определение на крайбрежно плаване, държавата членка сключва споразумение със съответните държави членки или страни по Конвенцията, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони, както и други съответни разпоредби.

↓ 2008/106/ЕО

3. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на държава членка, които извършват редовно крайбрежно плаване край бреговете на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата членка, под чието знаме на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби, изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата членка или от страната по Конвенцията STCW, край чиито брегове корабът осъществява плаване, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишаващо определеното като крайбрежно плаване в държава членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, следва да отговарят на съответните изисквания на настоящата директива.

4. Държава членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейното знаме, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежното плаване, в случай че корабът осъществява редовно плаване край бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, или крайбрежно плаване, както е определено от посочената държава членка.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 6, буква б)

5. Свидетелствата за правоспособност на морски лица, издадени от държава членка или страна по Конвенцията STCW за определените ѝ граници на крайбрежно плаване, могат да бъдат признати от други държави членки за служба в техните определени граници на крайбрежно плаване, при условие че съответните държави членки или страни по Конвенцията сключат споразумение, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони и други съответни условия.

6. Държавите членки, даващи определение на крайбрежно плаване, в съответствие с изискванията на настоящия член:

- а) спазват принципите, уреждащи крайбрежното плаване, посочени в раздел А-I/3 от Кодекса STCW;
- б) включват границите на крайбрежното плаване в потвържденията, издадени съгласно член 4.

↓ 2008/106/ЕО

7. Когато вземат решение относно определението на крайбрежно плаване и до условията за образование и обучение, които се изискват в тази област в съответствие с изискванията на параграфи 1, 3 и 4, държавите членки съобщават на Комисията приетите от тях разпоредби в подробности.

Член 9

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 7

1. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка с издадените свидетелства и потвърждения, и предвиждат санкции, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.

↓ 2008/106/ЕО

2. Държавите членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави членки и на трети държави във връзка с освидетелстването на морски лица.

Държавите членки незабавно информират другите държави членки и Комисията за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

Държавите членки незабавно информират всички трети държави, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, параграф 1.2 от Конвенцията STCW, за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

3. По искане на приемащата държава членка компетентните органи на друга държава членка потвърждават или опровергават писмено истинността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всякакъв друг документ, доказващ обучение, издадени от тази друга държава членка.

Санкции или дисциплинарни мерки

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 8, буква а)

1. Държавите членки установяват необходимите ред и процедури за безпристрастно разследване на всякакви случаи на некомпетентност, действие, бездействие или създаване на опасност за сигурността, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или морската среда, от страна на притежатели на свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност или потвърждения, издадени от тази държава членка във връзка с изпълнение на задължения, свързани с тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка със свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност и издадените потвърждения.

↓ 2008/106/ЕО
 →₁ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 8,
 буква б)

3. →₁ Санкции или дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат, когато: ←

- а) компания или капитан е наел лице, което не притежава свидетелството, изисквано съгласно настоящата директива;
- б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно привилегировано разрешение или което не притежава документа, изискван съгласно член 20, параграф 7, да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива следва да се изпълняват от лице, притежаващо надлежно свидетелство; или
- в) лице е получило чрез измама или с подправени документи назначение, за да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива следва да се изпълняват от лице, което притежава свидетелство или привилегировано разрешение.

4. Държавите членки, под чиято юрисдикция се намират която и да е компания или лице, за които има сериозни основания да се смята, че са отговорни или са знаели за очевидно неспазване на настоящата директива, както е посочено в параграф 3, си сътрудничат с всяка държава членка или с всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да образува производство в рамките на своята юрисдикция.

Норми за качество

1. Всяка държава членка гарантира, че:

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 9, буква а)

- а) всички дейности по обучението, оценяването на правоспособността, освидетелстването, включително издаването на медицински свидетелства, на потвърждения и подновяването на свидетелства, осъществявани от упълномощени от тях неправителствени агенции или образувания, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система за управление на качеството, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите, в съответствие с раздел А-І/8 от Кодекса STCW;
- б) когато държавни агенции или образувания изпълняват такива дейности, съществува система за управление на качеството в съответствие с раздел А-І/8 от Кодекса STCW;
- в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за правоспособност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;

↓ 2008/106/ЕО

- г) приложното поле на нормите за качество включва управлението на системите за освидетелстване, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от всяка държава членка или по нейно пълномощие, както и квалификацията и опита, които се изискват от инструкторите и оценителите, като се имат предвид принципите, системите, контролът и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били установени, за да се гарантира постигането на определените цели.

Целите и свързаните с тях норми за качество, посочени в първа алинея, буква в), могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване.

2. Държавите членки също гарантират, че през интервали от време, които не надвишават пет години, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, разбирането, уменията и компетентността, както и на управлението на системата за освидетелстване, за да се провери дали:

- а) всички вътрешни мерки за контрол на управлението и наблюдение и допълнителните мерки са съобразени с предвидените правила и документираните процедури и дали те гарантират постигането на определените цели;
- б) резултатите от всяко независимо оценяване се документират и се довеждат до знанието на отговорните лица в оценяваната област;

в) се вземат своевременни мерки за отстраняване на пропуските;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 9, буква б)

г) всички приложими разпоредби на Конвенцията STCW и Кодекса STCW, включително измененията им, са обхванати от системата за управление на качеството. Държавите членки могат да включат в тази система и другите приложими разпоредби на настоящата директива.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 9, буква в)
(адаптиран)

3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2 ☒ от настоящия член ☒, се съобщава от държавата членка на Комисията в съответствие с образеца, посочен в раздел А-І/7 от Кодекса STCW, в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 10
(адаптиран)

Член 12

Норми за здравословна годност

1. Всяка държава членка определя нормите за здравословна годност за морските лица и процедурите за издаването на медицинско свидетелство в съответствие с настоящия член и на раздел А-І/9 от Кодекса STCW, като отчита, когато е приложимо, раздел Б-І/9 от Кодекса STCW.

2. Всяка държава членка гарантира, че лицата, отговарящи за оценката на здравословната годност на морските лица, са лекари, признати от тази държава членка за целите на медицинските прегледи на морски лица, в съответствие с раздел А-І/9 от Кодекса STCW.

3. Всяко морско лице, притежаващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW, което е на морска служба, притежава също и валидно медицинско свидетелство, издадено в съответствие с настоящия член и на раздел А-І/9 от Кодекса STCW.

4. Кандидатите за медицинско свидетелство:

- а) са навършили най-малко 16 години;
- б) доказват по задоволителен начин своята самоличност;
- в) отговарят на приложимите норми за здравословна годност, установени от съответната държава членка.

5. Медицинските свидетелства важат за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнадесет години, като в този случай максималният срок на валидност е една година.

6. Ако срокът на валидност на медицинско свидетелство изтече по време на рейса, се прилага правило І/9 от приложението към Конвенцията STCW.

7. В неотложни случаи държава членка може да разреши на дадено морско лице да работи без валидно медицинско свидетелство. В този случай се прилага правило I/9 от приложението към Конвенцията STCW.

↓ 2008/106/EO

Член 13

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 11,
буква а)

Продължаване на валидността на свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 6,
буква а)

1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, член на командния състав или корабен радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно някоя глава от приложение I, с изключение на правило V/3 от глава V или глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали не по-дълги от пет години:

- а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 12; както и
- б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.

↓ 2008/106/EO

2. Всеки капитан, лице от командния състав и радиооператор следва да завърши успешно съответното одобрено обучение, за да продължи да служи в морето на борда на кораби, за които на международно равнище се изисква специално обучение.

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 11,
буква б)

3. Всеки капитан или лице от командния състав, за да продължи да служи на борда на танкери, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална правоспособност за танкери в съответствие с раздел A-I/11, параграф 3 от Кодекса STCW.

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 6,
буква б)

4. С цел продължаване на плавателния стаж на борда на кораби, плаващи в полярни води, всеки капитан или член на командния състав, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за кораби,

извършващи дейност в полярни води, в съответствие с раздел А-I/11, параграф 4 от Кодекса STCW.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 6,
буква в) (адаптиран)

5. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност и/или за свидетелства за професионална компетентност, издадени до 1 януари 2017 г., с посочените в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност и/или за ☒ свидетелство за ☒ професионална компетентност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност и/или за професионална компетентност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 6,
буква г)

6. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които е изисквала по отношение на лицата, които служат на борда на кораби, използващи за гориво газ, преди 1 януари 2017 г., с нормите за компетентност в раздел А-V/3 от Кодекса STCW и решава дали е необходимо да изиска от тези лица да осъвременят квалификациите си.

↓ 2008/106/ЕО

7. Всяка държава членка осигурява или насърчава, съгласувано със заинтересованите лица, създаването на система от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията, така както са предвидени в раздел А-I/11 от Кодекса STCW.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 11,
буква г)

8. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава членка прави необходимите текстове на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море, сигурността и опазването на морската среда да бъдат на разположение на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме, при спазване на член 15, параграф 3, буква б) и на член 19.

↓ 2008/106/ЕО

Член 14

Използване на тренажори

Нормите за експлоатация и другите разпоредби на раздел А-I/12 на Кодекса STCW, както и другите изисквания на част А от Кодекса STCW, които се отнасят до всяко съответно свидетелство, се спазват по отношение на:

- а) всяко задължително обучение с тренажор;

- б) всяко оценяване на компетентността, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW, което се прави на тренажор;
- в) всяка демонстрация, извършвана чрез тренажор, за да се докаже продължаваща компетентност, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW.

Член 15

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 държавите членки възлагат на компаниите отговорността по назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и изискват всяка компания да гарантира, че:

- а) всички морски лица, назначени на неин кораб, притежават надлежно свидетелство в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на разпоредбите, приети от държавата членка;
- б) корабите разполагат с достатъчен персонал, който отговаря на приложимите изисквания на държавата членка относно надеждното комплектуване на кораба с екипаж;
- в) документите и сведенията, отнасящи се до всички морски лица, наети на борда на нейните кораби, се актуализират и са леснодостъпни, и съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези лица, тяхното обучение, здравословната им годност и компетентността им за изпълнение на възложените им задължения;
- г) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са добре запознати със своите специфични задължения и с общата организация на дейностите, системите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, които са от значение за задължения, които са им възложени при обичайни условия или в извънредни ситуации;
- д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в извънредни ситуации и при изпълняването на функции от особена важност за безопасността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 13,
буква а)

- е) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са получили обучение за опресняване и осъвременяване на знанията, както се изисква от Конвенцията STCW;
- ж) по всяко време на борда на нейните кораби има ефективна речева комуникация в съответствие с глава V, правило 14, параграфи 3 и 4 от изменената SOLAS 74.

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са задължени лично да се уверят, че всички задължения, установени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че е взета

всяка друга необходима мярка, за да може всеки член на екипажа да допринася със собствените си знания за безопасната експлоатация на кораба.

3. Компанията дава на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени инструкции, описващи политиките и процедурите, които да се следват, за да гарантира, че всички новоназначени на борда на кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите правила и организационни практики, необходими за точното изпълнение на техните задължения, преди тези задължения да им бъдат възложени. Тези политики и процедури включват:

- а) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат със:
  - i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират;
  - ii) специфичните за кораба правила и организационни практики и процедури за вахтена служба, безопасност, опазване на околната среда и извънредни ситуации, които те следва да познават, за да изпълняват добре възложените им задължения;
- б) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основната информация на език, който разбират.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 13,
буква б)

4. Компаниите гарантират, че капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на техните ро-ро пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, за да добият уменията, подходящи за длъжността, която ще заемат, и задълженията и отговорностите, които ще поемат, като се вземат предвид насоките, посочени в раздел Б-I/14 от Кодекса STCW.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 14

Член 16

Годност за носене на вахта

1. С цел предотвратяване на умората държавите членки:

- а) установяват и налагат периоди за почивка на вахтения персонал и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване в съответствие с параграфи 3 — 13;
- б) изискват системите за вахта да са уредени по такъв начин, че ефикасността на вахтения персонал да не се намалява от умора, а задачите да са организирани по такъв начин, че участниците в първата вахта в началото на плаването и в следващите вахти да са достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко едно отношение.

2. Държавите членки, с цел предотвратяване на злоупотребата с наркотици и алкохол, гарантират, че са определени подходящи мерки в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.

3. Държавите членки вземат предвид опасността, предизвикана от умората на морските лица, и особено на онези, в чиито задължения се включва безопасното и сигурно функциониране на кораба.

4. На всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, се осигурява време за почивка от не по-малко от:

а) 10 часа почивка на всеки период от 24 часа; както и

б) 77 часа на всеки период от седем дни.

5. Почивката може да се разделя на не повече от два периода, единият от които е с продължителност най-малко шест часа, а интервалът между два последователни периода за почивка не надвишава 14 часа.

6. Изискванията относно периодите за почивка, определени в параграфи 4 и 5, не е необходимо да се спазват при извънредни ситуации или при други извънредни работни условия. Учебните тревоги, ученията за противопожарна безопасност и ползване на спасителните лодки, и ученията, предписани от националното законодателство и международните актове, се провеждат по начин, който в максимална степен предотвратява нарушаването на периодите за почивка и не води до умора.

7. Държавите членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място. Разписанията се изготвят в стандартен формат на работния език или езици на кораба и на английски език.

8. Когато морско лице е на разположение, например когато в машинното отделение не присъстват хора, той получава съответен период за почивка като компенсация, ако нормалната продължителност на неговата почивка е била нарушена от повиквания на работа.

9. Държавите членки изискват записите на всекидневните часове за почивка на морските лица да се поддържат в стандартизиран формат, на работния език или езици на кораба и на английски език, за да се позволи наблюдението и проверката на спазването на настоящия член. Морските лица получават копие от записите, които се отнасят за тях, което копие е заверено от капитана или от упълномощено от капитана лице, както и от морските лица.

10. Независимо от правилата, определени в параграфи 3 — 9, капитанът на кораба има право да изиска от морското лице да положи неограничен брой часове труд, необходими за непосредствената безопасност на кораба, на лицата на борда или на товара, или за да се окаже помощ на други кораби или на лица, търпящи бедствие в морето. Съответно, капитанът може да отмени разписанието за почивка и да изиска морското лице да работи неограничен брой часове до възстановяване на нормалното положение. Веднага след като това стане практически възможно след възстановяване на нормалното положение, капитанът гарантира, че на всички морски лица, извършвали работа във време, предвидено за почивка според разписанието, се осигурява адекватен период за почивка.

11. Като надлежно вземат предвид общите принципи за опазване на здравето и безопасността на работниците и в съответствие с Директива 1999/63/ЕО, държавите

членки могат, посредством закони, подзаконовни нормативни актове или процедури на национално равнище за компетентния орган, да разрешават или регистрират колективни споразумения, които позволяват изключения от изискваните часове за почивка, установени в параграф 4, буква б) и в параграф 5 от настоящия член, при условие че периодът за почивка е не по-малък от 70 часа за всеки период от седем дни и се спазват ограниченията, изложени в параграфи 12 и 13 от настоящия член. Тези изключения съответстват, доколкото е възможно, на определените норми, но при тях могат да се отчитат по-чести или по-продължителни периоди на отпуск или предоставянето на компенсационен отпуск на морските лица, даващи вахта, или на морските лица, работещи на борда на кораби, предназначени за кратки пътувания. Доколкото е възможно, при изключенията се вземат предвид насоките по отношение на предотвратяване на умората, определени в раздел Б-VIII/1 от Кодекса STCW. Не се разрешават изключения от минималните часове за почивка, предвидени в параграф 4, буква а) от настоящия член.

12. Посочените в параграф 11 изключения от седмичния период за почивка, предвиден в параграф 4, буква б), не се разрешават за повече от две последователни седмици. Интервалите между два периода на изключения на борда не са по-къси от удвоената продължителност на изключението.

13. В рамките на възможните изключения от параграф 5, посочени в параграф 11, минималните часове за почивка през всеки период от 24 часа, предвидени в параграф 4, буква а), могат да бъдат разделени на не повече от три периода на почивка, единият от които трае поне шест часа, а никой от другите два периода не е по-къс от един час. Интервалите между два последователни периода за почивка не превишават 14 часа. Изключенията не надхвърлят два периода от 24 часа за всеки период от седем дни.

14. Държавите членки определят, с цел предотвратяване на злоупотребата с алкохол, ограничение от не повече от 0,05 % концентрация на алкохол в кръвта или 0,25 mg/l алкохол в дъха или количество алкохол, водещо до такава алкохолна концентрация, за капитани, офицери и други морски лица, когато се изпълняват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и опазването на морската среда.

↓ 2008/106/EO

Член 17

Привилегировани разрешения

1. При условия на крайна нужда компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за хора, имущество или за околната среда, да предоставят привилегировано разрешение с цел дадено морско лице да служи на борда на определен кораб за определен период, който не надвишава шест месеца, на длъжност, за която това лице не притежава надлежно свидетелство, при условие че лицето, на което е предоставено това привилегировано разрешение, притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободната длъжност по начин, удовлетворяващ изискванията на компетентните органи по отношение на сигурността; привилегировано разрешение обаче не се предоставя за длъжността на радиооператор освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията. Привилегировано разрешение не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик освен при непреодолима сила, като в този случай срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.

2. Всяко привилегировано разрешение, предоставено за определена длъжност, се дава само на лице, притежаващо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, привилегировано разрешение може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит според компетентните органи са на ниво, напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава надлежно свидетелство, бъде задължено да положи успешно изпит, приет от компетентните органи, за да докаже, че такова разрешение може да му бъде предоставено, без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи гарантират, че въпросната длъжност ще бъде зета възможно най-бързо от притежател на надлежно свидетелство.

Член 18

Отговорности на държавите членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите членки определят органите или институциите, които:

- а) осигуряват обучението, посочено в член 3;
- б) организират и/или наблюдават изпитите, които евентуално се изискват;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 15

- в) издават свидетелствата за правоспособност, посочени в член 4;

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

- г) предоставят привилегированите разрешения, предвидени в член 17.

2. Държавите членки гарантират, че:

- а) обучението и оценяването на морските лица са:
  - i) структурирани в съответствие с писмените програми, включително и методите и средствата за изпълнение, процедурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на изискваното ниво на компетентност;
  - ii) провеждани, наблюдавани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификация в съответствие с букви г), д) и е);
- б) лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване, като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, вършат това само когато обучението или оценяването не вредят на нормалната работа на кораба и когато те могат да посветят време и внимание на това обучение или оценяване;
- в) инструкторите, наблюдаващите и оценителите имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата;

- г) всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, необходима за получаване на свидетелство съгласно настоящата директива:
- i) има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението за конкретния вид провеждано обучение;
  - ii) притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършваното обучение;
  - iii) ако извършва обучение с помощта на тренажор:
    - е получило подходящи методически указания, свързани с използването на тренажорите; и
    - е придобило практически опит за експлоатацията на конкретния вид използван тренажор;
- д) всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид провеждано обучение;
- е) всяко лице, което извършва на борда на кораба или на сушата оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на свидетелство съгласно настоящата директива:
- i) има подходящо ниво на знания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;
  - ii) притежава нужната квалификация за задачите, които са предмет на оценяване;
  - iii) е получило съответните инструкции относно методите и практиката на оценяването;
  - iv) има практически опит в оценяването;
  - v) в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил сметнат за достатъчен от оценителя;
- ж) в случай че държава членка признава обучение, даден център за обучение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните изисквания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на нормите за качество съгласно член 11 обхваща и квалификацията и опита на инструкторите и оценителите; тези квалификация, опит и прилагане на нормите за качество включват подходящо педагогическо обучение, както и обучение за методите и практиките на обучение и оценяване и трябва да отговарят на всички приложими изисквания от букви г), д) и е) ☒ от настоящия параграф ☒.

Комуникация на борда

Държавите членки гарантират, че:

- а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под знамето на държава членка, съществуват средства, които предоставят във всеки момент възможност за речева комуникация между всички членове на екипажа на кораба по отношение на безопасността и която по-специално гарантира точното и навременно получаване и разбиране на съобщенията и инструкциите;
- б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под знамето на държава членка, и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава членка, е установен и записан в бордовия дневник на кораба общ работен език, за да бъде гарантирана ефективността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността;

компанията или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език; от всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и инструкции и да докладва на този език;

ако работният език не е официален език на държавата членка, всички изложени планове и списъци включват превод на работния език;
- в) на борда на пътническите кораби персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация, е лесен за идентифициране и притежава достатъчно комуникационни умения за тази цел, като това се преценява с оглед на подходящ набор от които и да е измежду следните критерии:
  - i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;
  - ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия на английски език за основните инструкции му дава възможност да общува с пътниците, нуждаещи се от помощ, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят един общ език;
  - iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация с други средства (като ☒ например ☒ демонстрации, език на жестовите, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи), когато речевата комуникация не е възможна;
  - iv) степента, в която пълните инструкции за безопасност са били предоставени на пътниците на техния роден език или езици;
  - v) езиците, на които могат да бъдат разпространени съобщенията при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат дадени на пътниците най-важните указания и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа при оказването на помощ на пътниците;
- г) на борда на нефтените танкери, танкерите химикаловози и танкерите газовози, плаващи под знамето на държава членка, капитанът, лицата от командния състав и лицата от редовия състав са способни да общуват помежду си на един или повече общи работни езици;

- д) са налице достатъчно средства за комуникация между кораба и бреговите власти; тези комуникации се осъществяват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от SOLAS 74;
- е) когато осъществяват държавен пристанищен контрол в съответствие с Директива 2009/16/ЕО, държавите членки следят корабите, плаващи под знаме, различно от знамето на държава членка, също да спазват настоящия член.

Член 20

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 16,
буква а)

Признаване на свидетелствата за правоспособност и на свидетелствата за професионална компетентност

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 16,
буква б) (адаптиран)

1. На морските лица, които не притежават свидетелства за правоспособност, издадени от държавите членки, или свидетелства за професионална компетентност, издадени от държавите членки, на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава членка, при условие че е взето решение за признаване на техните свидетелства за правоспособност ☒ или ☒ свидетелства за професионална компетентност съгласно процедурите, определени в параграфи 2 — 6 от настоящия член.

↓ (ЕС) 2019/1159 чл. 1, т. 7
(адаптиран)

2. Държава членка, която възнамерява, с цел служба на борда на кораби, плаващи под нейно знаме, да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 от настоящия член свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, подава до Комисията искане за признаване на съответната трета държава, придружено от предварителен анализ на спазването от страна на третата държава на изискванията на Конвенцията STCW, като събере информацията, посочената в приложение II към настоящата директива. В предварителния анализ държавата членка предоставя в подкрепа на искането си допълнителна информация за основанията за признаване на третата държава.

След подаването на такова искане от държава членка Комисията обработва без забавяне искането и взема решение, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, за започване на оценяване на системата за обучение и освидетелстване в третата държава в разумен срок, като отчита надлежно крайния срок, определен в параграф 3 от настоящия член.

Когато бъде прието положително решение за започване на оценяване, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на подалата искането държава членка и евентуално други заинтересовани държави

членки, събира информацията, посочена в приложение II към настоящата директива, и извършва оценка на системите за обучение и освидетелстване в третата държава, във връзка с която е представено искане за признаване, за да се увери, че съответната ☒ трета ☐ държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и че са били предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства чрез измама, и за да съобрази дали третата държава е ратифицирала Морската трудова конвенция от 2006 г.

3. Когато в резултат на оценяването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията стигне до извода, че всички изисквания са изпълнени, тя приема актове за изпълнение, съдържащи решението за признаване на третата държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, в срок от 24 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Ако съответната трета държава трябва да предприеме съществени коригиращи действия, включително да внесе изменения в законодателството си и в системата си за образование, обучение и освидетелстване, за да изпълни изискванията на Конвенцията STCW, актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се приемат в срок от 36 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Подалата искането държава членка може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до приемането на акт за изпълнение съгласно настоящия параграф. В случай на такова едностранно признаване държавата членка съобщава на Комисията броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, издадени във връзка с посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава, до приемането на акта за изпълнение относно признаването на тази трета държава.

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

4. Държава членка може да вземе решение да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети държави, по отношение на корабите, плаващи под нейно знаме, като взема предвид разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5.

5. Признаването на свидетелства, издадени от признати трети държави, което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, преди 14 юни 2005 г., остава в сила.

Това признаване може да се използва от всички държави-членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно член 21.

6. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети държави. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

7. Независимо от член 4, параграф 7 държава членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, на длъжност, различна от тази на радиоофицер или радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което трета държава е издала и потвърдила по изисквания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава членка с цел да го

направи надлежно свидетелство за служба на борда на корабите, плаващи под нейно знаме.

Осигурява се предоставянето при поискването им на документи, доказващи, че е било направено искане за потвърждение пред компетентните органи.

Член 21

Неспазване на изискванията на Конвенцията STCW

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава членка смята, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява държавите членки, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.

3. Когато държава членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета държава, тя незабавно информира Комисията и останалите държави членки за намерението си, като посочва основанията за това.

4. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета държава, за да провери дали тази ☒ трета ☒ държава няма пропуски по отношение на спазването на изискванията на Конвенцията STCW.

5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретен център за морско обучение вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, Комисията уведомява съответната ☒ трета ☒ държава, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, освен ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на Конвенцията STCW.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 17

6. Решението за оттегляне на признаването се взема от Комисията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2. Съответните държави членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 7 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата държава, остават в сила. ☒ Въпреки това ☒ морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което им се признава по-висока квалификация, освен ако по-високата квалификация се основава единствено на допълнителен плавателен стаж.

8. Ако в продължение на повече от осем години няма потвърждения, удостоверяващи признаване, издадени от държава членка във връзка с посочените в член 20, параграф 1 свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от определена трета държава, признаването на свидетелствата на тази държава се преразглежда. Комисията приема актове за изпълнение, съдържащи решение, взето в резултат от преразглеждането. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, след като държавите членки и съответната трета държава са били уведомени най-малко шест месеца предварително.

Член 22

Повторна оценка

---

1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж в срок от десет години, считано от последната оценка, извършва повторна оценка на третите държави, които са били признати съгласно процедурата, посочена в член 20, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 20, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства с измама.

2. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторната оценка на третите държави въз основа на приоритетни критерии. Тези приоритетни критерии включват следното:

- а) данни за резултатите от дейността на държавния пристанищен контрол в съответствие с член 24;
- б) броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, във връзка със свидетелства за правоспособност, издадени от третата държава, както и със свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW;
- в) броя на акредитираните от третата държава институции за морско образование и обучение;
- г) броя на одобрените от третата държава програми за обучение и професионално развитие на морски лица;
- д) датата на последната оценка на третата държава от Комисията и броя на пропуските във връзка с основни процеси, констатирани по време на тази оценка;
- е) евентуални съществени промени в системата за морско обучение и освидетелстване на третата държава;

- ж) общия брой морски лица, освидетелствани от третата държава, които служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки, и равнището на обучение и квалификация на тези морски лица;
- з) информация относно нормите за образование и обучение в третата държава, предоставена от съответните органи или други заинтересовани страни, ако е налична.

В случай че третата държава не спазва изискванията на Конвенцията STCW съгласно член 21 от настоящата директива, повторната оценка на тази трета държава се извършва приоритетно преди оценките на другите трети държави.

↓ 2008/106/EO

3. Комисията предоставя на държавите членки доклад за резултатите от оценката.

Член 23

Държавен пристанищен контрол

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 18

1. Всеки кораб, без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, посочени в член 2, когато се намира в пристанище на държава членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение.

↓ 2008/106/EO

2. Когато осъществяват държавен пристанищен контрол съгласно настоящата директива, държавите членки гарантират прилагането на всички приложими разпоредби и процедури, установени в Директива 2009/16/EO.

Член 24

Процедури на държавен пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/EO, държавният пристанищен контрол съгласно член 23 се ограничава до следното:

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 19

- а) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, които са длъжни да притежават свидетелство за правоспособност и/или свидетелство за професионална компетентност в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение и/или свидетелство за професионална компетентност, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба

за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството за правоспособност, до органите на държавата на знамето;

↓ 2008/106/ЕО

- б) проверка дали броят и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с изискванията за надеждно комплектоване на корабите с екипаж на органите на държавата, под чието знаме плава корабът.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 20,
буква а)

2. Способността на морските лица на кораба да спазват съответните норми за вахтена служба и за сигурност, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило някое от следните събития:

↓ 2008/106/ЕО

- а) корабът е претърпял сблъскване, заседнал е или се е отклонил от курса;
- б) по време на пътуване, на котва или на кей корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно съгласно международна конвенция;
- в) корабът, маневрирайки по неправилен или по опасен начин, не е спазил маршрутите за движение, приети от ММО, или практики и процедури за безопасно корабоплаване;

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 20,
буква б)

- г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда или по начин, който създава риск за сигурността;

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

- д) дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено;
- е) корабът плава под знамето на държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, или капитанът, лице от командния състав или лице от редовия състав притежава свидетелство, издадено от трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат съответната компетентност на работното си място. Тази демонстрация може по-специално да се изразява в проверка на спазването на изискванията за работа, свързани с нормите за вахтена служба, и на способността на морските лица да реагират правилно при извънредни ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 25

Задържане

Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол, е установил, че те представляват опасност за хора, имущество или за околната среда, са единственото основание съгласно настоящата директива, на базата на което държава членка може да задържи кораб:

- а) морските лица не притежават свидетелства, не притежават надлежни свидетелства или валидно привилегировано разрешение, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството им, до органите на държавата, под чието знаме плава корабът;
- б) не са спазени приложимите изисквания на държавата, под чието знаме плава корабът, за надеждно комплектоване на кораба с екипаж;
- в) правилата и организационните практики за вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, посочени за кораба от държавата, под чието знаме плава той;
- г) липса по време на вахта на лице, квалифицирано за работа с оборудването, необходимо за безопасността на корабоплаването, радиосъобщенията за целите на безопасността или за предотвратяване замърсяването на морето;
- д) не са доказани професионалните умения за изпълнение на задължения, възложени на морските лица, за да се гарантират безопасността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето;
- е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали и във всяко друго отношение годни за служба лица, за да осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

Член 26

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член ☒ 258 ☒ от Договора ☒ за функционирането на Европейския съюз ☒, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 21

Член 27

Информация за статистически цели

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 10

1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение III, за целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използването ѝ от държавите членки и Комисията за определяне на политиката.

↓ 2012/35/EC чл. 1, т. 21

2. Тази информация се предоставя от държавите членки на Комисията ежегодно в електронен формат и включва информацията, регистрирана до 31 декември на предходната година. Държавите членки си запазват всички права на собственост по отношение на тази информация, която е под формата на необработени данни. Обработените статистически данни, които се изготвят въз основа на такава информация, стават обществено достъпни в съответствие с разпоредбите относно прозрачността и защитата на информацията, установени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1406/2002.

3. За да се гарантира защитата на личните данни, държавите членки правят анонимна всяка лична информация, посочена в приложение III, преди да я предадат на Комисията, като използват осигурен или одобрен от Комисията софтуер. Комисията използва единствено информацията, която е направена анонимна.

4. Държавите членки и Комисията гарантират, че мерките за събиране, предаване, съхранение, анализ и разпространение на такава информация са формулирани така, че да позволяват извършването на статистически анализ.

За целите на първа алинея Комисията приема подробни мерки във връзка с техническите изисквания, необходими, за да се гарантира подходящото управление на статистическите данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2.

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 11

Член 28

Доклад за оценка

До 2 август 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, включващ предложения за последващи действия, които да се предприемат предвид резултатите от оценката. В доклада за оценка Комисията прави анализ на прилагането на схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки, и на евентуалните промени на международно равнище във връзка с електронните свидетелства за морски лица. Комисията прави също така оценка на евентуалното развитие във връзка с възможността за въвеждане в бъдеще на

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 12

Член 29

Изменение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение I към настоящата директива и свързаните с него разпоредби на настоящата директива с цел привеждането на посоченото приложение и разпоредби в съответствие с нови изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение V към настоящата директива по отношение на конкретни и относими елементи и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове се ограничават до съобразяването на измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW и зачитат гаранциите за защита на данните. С тези делегирани актове не могат да се изменят разпоредбите за анонимизирането на данните, предвидени в член 27, параграф 3.

↓ (EC) 2019/1159 чл. 1, т. 13

Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 14 и член 29, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 24

Член 31

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

↓ 2012/35/ЕС чл. 1, т. 25

Член 32

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 3, 4, 8, 10 — 16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 и приложение I, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

↓ 2008/106/ЕО (адаптиран)

Член 33

Съобщаване

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текстовете на всички разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира останалите държави членки за тези разпоредби.

---

¹⁷ Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) и за изменение на регламентите относно безопасността на морския транспорт и предотвратяването на замърсяването от кораби (ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1).

Член 34

Отмяна

Директива 2008/106/ЕО , изменена с директивите, изброени в приложение IV, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение V.

Член 35

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на 3 август 2021 г.

 2008/106/ЕО

Член 36

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател